

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

. ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਐਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਆਦਿ - * ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਏ.ਮੈਸੀ. - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1952 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 496.

1954' ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 248—

-A----- ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14, ਦਿੱਲੀ ਲਈ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ।

•'2 "ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 248(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ 'ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ

■ ' ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1)। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬ ਦਾਸ (2), ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਕਿਉਬਿਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਐਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਮਲਿਨ ■ (4), ਆਸੂਤੋਸ਼ ਗਾਂਗੁਲੀ ਬਨਾਮ ਵਾਟਸਨ (5), ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰੁਸਾਵਾ

v.- SP ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀ (6)। ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਅਮਰਤਲਾਲ ਸ਼ਾਹ (7) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਮਾ ਸੀ ਮੁਥੁਵੀਰਨ ਚੇਟਿਆਰ ਯੂਨੀ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਟਾਯਾਨ ਚੇਟਿਆਰ (8), ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਪੀਆਰ ਓ ਸੇਕੂ ਟੋਰ

(ਡੀ- ਏਆਈਆਰ 1948 ਲਹ. 30

(2) 8 ਆਈਸੀ 190

■ (3) 22 QBD 52

(4) 25 QBD 221

(5) 1X.R. 53 ਕੈਲ. 629

(6) 21 ਆਈਸੀ 685

(7) ਆਈ 1.ਆਰ. >^ ਬੌਮ *\$ "

(8) ਏਆਈਆਰ 1942 ਮੈਡ. 2«3

v. ਸਵਾਮੀ ਚੇਟੀ(1) ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ; ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਪਦੀ ਦਾਸ (2) ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ। ਬੀ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ(3) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ।

4

27 ਮਈ, 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੰਬਰ 2048-ਆਰ.ਕੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਐਸ.ਐਸ. ਦੁਲਟ, ਐਸਕ. ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ., ਸੈਸ਼ਨਜ਼, ਫਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ

ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਬੱਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ- ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 52

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਮਿਸਟਰ ਆਰਏ ਮੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31, 31-ਏ, ਅਤੇ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਲ ਐਮਜੀ ਐਂਗਲੋ, ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਰੈਂਕ ਐਥਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸਟਰ ਜੀ.ਡਬਲਯੂ

ਰਸਲ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ.ਬਤਰਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 248, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ

ਕੇਸ, ਪਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ - ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਮੈਡ. 196

ਜੀ) ਆਈਐਲਆਰ (1940) 1 ਕੈਲ 575

(5) ਏਆਈਆਰ 1942 ਸਿੰਧ 9

(4) ਏਆਈਆਰ 1948 ਲਾਹ. 30

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5, ਉਪ ਧਾਰਾ (2), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ , ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ * ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਧਾਰਾ 5, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ -

"ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, * ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਪ ਧਾਰਾ (2) -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸੇ ਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ , ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਟਰਵਿੰਗ, ਜਾਂ ਹੋਰ-V ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ , ਫਿਰ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਧਾਰਾ 248, ਉਪ ਧਾਰਾ (2), ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

"ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ 'ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ ਦੀ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

: ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

⁴ ਆਈਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਪਰਾਧਕ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

• ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਆਰਜੀਐਸਟਰ ਹੀ ਇੰਡ ਐਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਬਿਨਾਂ ਨੂੰ -ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਓ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਨ. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਟੂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨਜ਼ ਅਨ ਡੇਰ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

. ਇਕੱਲਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੀ *ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1)*, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੁਨ ਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। - ਮਾਰਟਨ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ, ਐਮਵੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ *ਗਣਪਤ ਰਾਏ*

ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇੰਡ-ਏਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ, ਜਦ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 72, ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਸ਼੍ਰੀਸ ਚੰਦਰ ਰੇਅ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਹਿਰਾਲੀ ਤਾਲੁਕਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, “ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ

ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠੇ ਦੀਵਾਲੀਏ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਨਓਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ mav ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।” ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 72, ਉਪਧਾਰਾ (2), ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਢੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੀ.ਬੀ. ਘੋਸ਼, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ:-

“ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ?”

ਧਾਰਾ 195, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸੀਐਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ, ਪਰ ਇਸ 'ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1)* ਵਿੱਚ ਮਾਰਟਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾ *ਸੀ ਮੁਥੁਵੀਰਨ ਚੇਤਲੀਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ *ਮੋਟਾਯਾਨ ਚੇਤਲਾਰ (2)* 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਖ਼ਰਾਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। • ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ., ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, v:z., ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਉਹ ਧਾਰਾ 190, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ (1)* ਵਿੱਚ ਮਾਰਟਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੈਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲੋਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਮੀ ਲਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ■ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ *ਮਾ ਸੀ ਮੁਥੁ ਵੀਰ ਇੱਕ ਚੇਟਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ

ਮੋਟਾਯਨ ਚੋਟਿਆਰ (2), ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ 'ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਪੱਛਾ ਦਾਸ' (3) ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ
ਵਕੀਲ

(1) ਏਆਈਆਰ 1948 ਲਾਹੌਰ 30

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਮਦਰਾਸ 283

(3) ILR (1940) 1 ਕਲਕੱਤਾ 575 .

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ *ਭਗੀਰਥ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ* (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਕੱਤਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ
ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 248, ਭਾਰਤੀ
'ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ |

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਚ *ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ
ਸਰਕਾਰ* ਵਿ.

ਕਾਲੀ ਪੱਛਾ ਦਾਸ (2), ਬਹਿਸ ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ 141 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ
ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ। ਜੇ ਭਾਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ।
ਭਗੀਰਥ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ* (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਲਾਜ, ਐਲਆਰ ਨੇ ^{ਗਣਪਤ} ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। *ਰਾਇ ਬਨਾਮ
ਸਮਰਾਟ* (3)।

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ
ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਿਫਾਰਸ਼।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ
ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ "ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ
ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

'ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ- ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ: -ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ
ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ।

3 ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ .
ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1948 ਕੈਲ. 42
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1940 (1) ਕੈਲ. ਏ.ਜੇ.ਏ.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1948 ਪਾਚ 30

The All-India
Anglo-Indian
Association,
etc.
v.
Mr. R. A.
Massey
Khosla, J.

ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬ ਦਾਸ (1), ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2), ਸ੍ਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਰੇਅ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਹਿਰਾਲੀ ਤਾਲੁਕਾਦਾਰ (3), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਮਲਿਨ (4), ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਸਾਯਾ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਪੀ. ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀ (5), ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਸਵਾਮੀ ਚੇਟੀ (6), ਸੁਰਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਪਾਦਾ ਦਾਸ (7), ਮਾ ਸੀ ਮੁਥੂਵੀਰਨ ਚੇਟੀਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਮੋਟਾਯਨ ਚੇਤਿਆਰ (8), ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਬੀ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵੀ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪੇਚੀਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ : — ਮੈਸਰਜ਼, ਭਗਵਤ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਰਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ : - ਨੇਮੇ।

ਨਿਰਣਾ.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਨਿਵਾਸੀ ਪੌਡੈਟ ਮੈਸੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ
31, 31-ਏ, ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ।

Khosla, J.

190	
(2) 1948	
(3) 1927	
(4) 25 QBD 221.	
(5) 1905	
(6) 1953	
(7) 1940	
(8) 1942	
(9) 1942	

and 36 of the Indian Companies Act against The The All-India All-India Anglo-Indian Association, its President Anglo-Indian

ਫਰੈਂਕ ਐਥਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜੀ ਡਬਲਿਊ ਰੁਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ Association, etc. 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ v. ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ Mr. R. A. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ Massey ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 14 Khosla, J. ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 248 (2)। -

ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਪਿੰਟ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਮੈਸੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੰਬਾਈ ਕੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 248(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14 ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਟਰਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੁਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਦਾ - ਦਾ ਫੈਸਲਾ

AU-India, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਸਿਧਾਂਤ ਜਨਰਲੀਆ ਸਪੈਸ਼ਲਿਬਸ ਗੈਰ-ਡਿਰੈਗੈਂਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ASS ^ 'i s i o sav t ^ e ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ^1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ.

ਇਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਆਰ, ਏ

ਮੈਸੀ ਡਿਆਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ “z— ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹੇ ਹਨ

ਖੋਸਲਾ, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜੇ.ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ : ਅਪਰਾਧੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ *ਗਣਪਤ ਰਾਏ* ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ* (1), ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਮਾਰਟਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ 1947 ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 282 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ 'ਨਿਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ' ਦੁਆਰਾ 'ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਉਸਨੇ *ਸਮਰਾਟ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ਿਬ ਦਾਸ* * (2) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ *ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ* 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1882 ਦੇ ਐਕਟ 'VI ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ * ਪੁਰਾਣੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸੀ-' ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਰਜਿਸਟਰਾਰ" ਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ" ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।" ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਧੇਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਚੌਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ

- 4 ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14 ਇੰਨਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।
- ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ
ਆਦਿ।
v.
ਮਿਸਟਰ ਆਰਏ
ਮੈਸੀ
ਖੋਸਲਾ, ਜੇ

ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਕਿਊਬਿਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਚਾਰਲਸ, ਜੇ., ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 4, 5, 7 ਅਤੇ 9 ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ?”

ਐਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਮਲਿਨ (2), ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ■ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਖਰਚਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(1) 22 QBD -----fl
(2) 25 QBD 221

The All-India
Anglo-Indian
Association,
etc.
v.
Mr. R. A.
Massey

ਆਸੂਤੇਸ਼ ਗਾਂਗੁਲੀ ਬਨਾਮ ਵਾਟਸਨ (1) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

Khosla, J.

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਡਿਊਟੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ cribed.' "

ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਸਈਆ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਪੀ. ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀ (2) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਅਮਰਤਲਾਲ ਸ਼ਾਹ (3) ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਆਫ ਬਾਬੇ ਮਿਊਂਸੀ ਪਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 517 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-

“ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ (i) ਇਸ ਐਕਟ, ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ - ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- , (1) ILR 53 Cal. 629
- (2) 21 ਆਈਸੀ 685
- (3) ILR 55 Bom. 89

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ- ਆਲ-ਇੰਡੀਆ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕੱਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ- ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨਜ਼। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਆਦਿ.

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

v.
Mr. R. A.
Massey

Khosla, J.

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾ ਸੀ ਵਿੱਚ. ਮੁਥਵੀਰਨ ਚੋਟਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਟਾਯਨ ਚੋਟਿਆਰ (1), ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਸਵਾਮੀ ਚੇਟੀ (2) ਵਿੱਚ ਸੋਮ-ਸੁੰਦਰਮ, ਜੇ. ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਪੱਦਾ ਦਾਸ (3) ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ

(2) A.I.R. we Mad 288
(3) I.L.R. (1940) 1 Cal. 288

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਮੈਡ, ਡਬਲਯੂ. - 273

ਐਮ. ਐਸ ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੈਗੂ-ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ lation 14 ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਰੈਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ-ਅਸਟੀਨ 'ਤਰਾਰ' ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੇਵਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ,

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਰ.ਏ., ਸੀ.ਜੇ., ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਬੀ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ

ਮੈਸੀ ਹੋਰ (1), ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-

Khpsla, J. lation ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ। ਜਨਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 248(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ 'ਕੁਝ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਸੀਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕਿਤਾਬ - ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਆਨ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੌਂਸ ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨ (ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ) ਵਿੱਚ

ਪੈਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਈ ਅਮਰੀਕਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਈਇੰਡ 9

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ' ਅਲਮੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ' ਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, *^' ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ^_{TRA}. ਪ੍ਰਭਾਵ।' 7
ਮੈਸੀ

ਅਤੇ ਨੋਟ 110 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

'ਕਪੂਰ ਜੇ

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਿਮ 'ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ-ਫੈਸੀਟ ਸੈਸਰ ਟੈਸੀਟਰਨ* ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ)। ਟੇਲਰ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ, 66 ਡਬਲਯੂ. ਵੀ. 238, 66 SE 690।" ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਾਂਗੁਲੀ ਬਨਾਮ ਵਾਟਸਨ, (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। , ਅਤੇ ਬੀ.ਬੀ. ਡਰੋਜ਼, ਜੇ., ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ%ya ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਕਿਊਬਿਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਕੋਲਰਿਜ, ਐਲਸੀਜੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ-

"ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ: ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

The All-India
Anglo-Indian
Association,
etc.
v.
Mr. R. A.

for the penalty the Attorney-General could sue for it, so that on that view of the statute the clause enabling him to sue would be unnecessary and useless/’

ਮੈਸੀ ਰੈਫਰੈਂਸ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਐਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਮਲਿਨ ਲਈ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.(1)। ਉੱਥੇ ਸੈਲਮਨ ਫਿਸ਼ਰੀ ਐਕਟ, 1865, ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਸੰਰਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਭਾਵ,.....

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ.....

(4) ਸੈਲਮਨ ਫਿਸ਼ਰੀ ਐਕਟ, 1861, 1865, ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। *v. Hicks* (2) ਅਤੇ *Rex v. Corden* (3), ਜਿਥੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ - ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਦੋ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਧਿਕਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਏ

(1) 25 QBD 221

(2) 24 ਐਲਜੇਐਮ (ਐਮਸੀ) 94

(3) ੪ਬੁਰ। 2279

ਮੌਜੂਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਹੈ
ਜੁਰਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਲੌਤਾ- ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ”

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ,

v.

Mr. R. A.

Massey

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਥਿਊ ਦਾ
ਫੈਸਲਾ, ਜੇ.

Kapur. J.

ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ *ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਸ਼ਾਹ* (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿੱਥੇ
ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਬੰਬੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ-*

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ
ਸਕਦਾ ਹੈ ”

, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਕੱਲੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ
ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਮਡਗਾਵ-ਕਰ, ਜੇ., ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੰਬੇ
ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਆਫ ਬਾਬੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਹੋਰ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ
ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ
ਕੇਸ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ,
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਲਟ
ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

(1) IL.R. Bom 80

ਪਾਈ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਮਾ. *ਸੀ. ਮੁਥੂਵੀਰਨ ਚੇਟਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ
^ *ਓਟਾਯਨ ਚੇਟਿਆਰ* ਐੱਚ), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਕਈ ^f] ca ^ ' ਤੁਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ * ਮਿਸਟਰ ਆਰ ਏ ਨੇ ਇਸ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ-

ਮੈਸੀ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ

ਕਪੂਰ। ਜੇ. ਇਕੱਲੋ, ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਏ ਸਰਕਾਰ* ਬਨਾਮ *ਕਾਲੀ ਪੱਡਾ ਦਾਸ*, (2), ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, . | ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ

- ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 248(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲੋ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ